

Koneckonců končila produkce, šlo se hned před bedny rozjímat nad proživším večerem. Toliko až do ranního kuropění. Sice měli krásný videomapping, ale to, co jsme viděli v kabaretu...

Bylo krásné, že na smlouvenou hodinu se razantně snížila hlasitost (však známe své DJ) a pro ostatní to znamenalo, že se musí zajít více před bedny. Jeden umělec však upoutal naši pozornost: Joinnatan. Měl několik krabiček a klávesy. V podstatě si tam dal klavírní koncert a ředil to tekknem. Opravdu nevidané, jak mu tam šlehaly ruce po nástrojích, a když se produkce začala topit v monotónnosti, zase začal na klávesy. No, klobouk dolů.

Takže, zatímco jsme se plahočili ze Skaláka do Želetavy, tak akce pokračovala do 20 h. Za beatů jsme přicházeli, za beatů jsme odcházeli. Takže co více si přát? Tak pánové, zase za rok.

Nájezd

KVÍZ: Poznej české město

CEP OŽIL

To je potřeba, aby člověk měl radost, že nebral nějaké věci s sebou na party zbytečně. Takže co s načatým večerem? Při korzu a další návštěvy mlýnské dvorany tam jistý rakouský ansámbl Crazy Hands Strip Down Show tvořil kabaret. Vypadalo to nezávazně, nějaké hrátky s monocyklem, nějaké kecy, žonglování... Pak najednou se všeobecný bonton posunul na egyptskou břišní tanečnici tančící s mečem na hlavě. No tak proč ne? Vypadalo to pěkně. Vystoupila polykačka ohně Madam DisaStar. Pěkné. Po ní následovala další umělkyně, jejíž jméno je nám ukryté. Tanečnici si ještě stříhla sólo tance na provazech a pak se přesunula na hlavní stage. Měla latexové negližé. Po několika tanečkách si začala z tělesných otvorů (na trupu) vytahovat ostré předměty a to byla show. Žiletka z rozkroku? Zajímavé gesto. Poté přešla na sado-maso laděný projev – když se vytáhla několik jehel a těmi si začala propíchnovat volné faldy kůže. Takto nazdobená vytáhla fotky, na nichž byly vyobrazené zabití děti z aktuálního konfliktu v sektou Gaza, které si pomocí sponkovačky přidělávala na řadra. Vrchol performance, vlajku Free Palestine si přisponkovala na břicho. Poté vyrazila mezi lidi a nechávala si jimi strhávat ty fotky z plece. To bylo přímo mrazivé. Neskutečně mrazivé.

Týdeník Nájezd 673 vydáno k setkání v Zahradě i jinde, dne: 18. 6. 2025, online: najezd.wz.cz

Kalindář

- 20.–22. 6. se koná **Aluna fest 2025**. Vystoupí: LEWIS CREAVEN, BOŽÍ MUKA, CUPRUM, SRDCOVICE, JEŽÍŠEK, RECIDIVA, HEROINE LOVERS, IGLÚ a mrtě dalších. Baby friendly. Stanování na místě. Kde: Údrnice, PSČ: 50723, pak zřejmě za sluchem; kdy: od pátku; vstup: dobrovolný.
- 28.6. se koná akce **První Punk attack na Lysolaje**. Vystoupí: SHEISS BOHMEN, INSPIRATIO, JEŽÍŠOVI PIVO NELEJ, LÉTHÉ, SPOTS. Kde: Hospoda u Valentů (Nad Pramenem 42, Praha-Lysolaje), konečná MHD 160, 355, kdy: 16:00, vstup: do klobouku.
- 4 - 6. 7. se koná **Magorovo vydří**. Kde: u Skaláka na mlýně (Meziříčko u Želetavy), kdy: od pátku do neděle, vstup: volný.
- 12.7. se koná **Slapská pivní stezka 2025**. Tradiční výlet netradičně obohacen nájezdovou tematickou **dobrodružnou hru Ostrov pokladů**. Start: Ztracený mlýn (Slapy), cíl: hospoda

18. 6. Milan, Milana

Přejeme vše nejlepší!
Oslavuj milý, Milane,
mocně a jinak ne a ne.
A oslavující Milany
vejdou ve slasti dvorany.

Společně proti
NARCISMU!

**Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.**

Obrazek týdne: Opilá zastávka

U Taterů (Třebeňice). Více info v music baru Zahrada a FB akce.
• 19.7. se koná akce **Dunávická hudební slavnost 2025**. Vystupující budou upřesněni. Kde: Dunávice čp.11, start: 13:00, vstup: bude upřesněn.

Spin the mill 2 „historical edition“

13.-15. 6. se konala akce Spin the Mill 2. „historical edition“ tentokrát jako vzpomínka 30 let, kdy se do undergroundu dostal nový, neznámý styl volnomyšlenkářů nové generace, tedy tekno scéna.

Jednalo se o společnou akci soundsystémů: Tranzit, DWC, Tworba ČSN, Prosex, Sakra, Mashinery, Mad Skillz (AT), CSC (AT), Kickfabrik KFK (AT), kteří pozvali DJ skoro z celé Evropy. Tato akce byla oslavou s rozsahem myslícím na tekkanře i undroše. Kapely, DJ, dvě stage. Prostě radost. Akce navíc slibovala přednášku a diskuzi o českém undergroundu.

Časopisu Nájezd se dostalo tam být až od soboty. Tedy v Želetavě se objevovali lidi, patřící k undrošům, ale naprosto zmatení v otázce, jak se, ideálně ještě dnes, dostat do Jindřichova Hradce a jiná extempore. Bylo jasné, že akce je bohatá na lidi. Nakoupila se piva, vyrazilo se vstříc dobrodružství.

Dunění se nejprve začalo ohlašovat, až zesílilo úplně. Cesta byla vyšlapaná vzpomínkami nezávisle na aktuálním stavu křovité květeny a polních travin, razili jsme si cestu napříč za cílem. Silnice,

usměvaví lidí okolo ní. Radost. Jsme u Skaláka.

Najednou se vzduch naplnil atmosférou. Bylo to vtipné, polovina návštěvníků byli Češi, zbytek se dělil na Slováky a rakouské nadšence, do němčiny byla slyšet maďarština i španělština – vskutku mezinárodní účast.

Cenovky v EUR, pak milostivě v CZK. Bylo tedy lepší si načepovat pivo od Čecha, než by na tom záleželo, ale půllitr piva s pivní čepicí je více sexy. Hudba hrála, začalo být příjemně i na slunci. Našli se nějakí přátelé, které dunění tamtamů vylákalo taky na akci. Čuňas se Skalákem tam zrovna měli přednášku o undergroundu, ale spíše tématicky laděnou pro neznané. No, ve zkratce: jednou se Magor Jirous nechal slyšet na italském radikálním fóru, že jestli bude mít nějaký umělec potíže se státním systémem, tak u něj doma má otevřené dveře. Tak se jednoho krásného léta 1993 objevil u jeho stodoly slavný soundsystém Spiral tribe, protože momentálně měli nouzi. A když to byl soundsystém, tak to čítalo několik do dávek, nákladáků a tahač s ruskou stíhač-

kou a druhý s obrněným transportérem. Jirous je vydržel cca pár týdnů, než je poslal k dalšímu kamarádu, který jim poskytl azyl cirka na dalších půl roku v Českém Krumlově. Též na něj permanentní tekknoparty byla až moc až nakonec se Spiral tribe umístili na pražském Libeňském ostrově. Tam si někteří vzpomínají na nejméně týdenní tekknoparty, pak nastalo ticho, až najednou... Po Praze se roku 1994 na červenec objevily flyery, že se v Hostomicích koná Freeparty. Dlužno dodat, že dalším mejdanům této tradice se začalo říkat CZTEKK. Toliko k historickému základu undergroundu a tekna. Zdali se o tom přednášející Skalák nebo Čuňas nějak zmínili, jsme nezkoumali. Jirousovský undroš už tak nějak známe, kdo ví, jestli ne víc, než jeho kovaní znalci, třeba tím, že historie pro nás nekončí rokem 1989. Nicméně během toho se na placu ve dvo-

raně mlýna začala kupit sebranka punkáče v tygřím overallu, klauna se smutným výrazem, nakonec se k nim přidal růžový zajíc. Mexičani v konjunkci s odpolední siestou mají na vše volno. Začali zvučit. „Kurva drát, to se dříve vožeru, než začnou hrát! Teď zrovna při zvučení volají někam domů do Mexika.“ Objednával si nějaký muž 4. pivo a na stagi se konal „božský klid“. 20:30. Kapela začíná hrát. Hudebně – tedy kulatně řečeno, mají tam spoustu prostoru k vylepšování. Nicméně smutný klaun se chopil nejprve balónků, z nichž tvořil panenky, pak míčků, pak hořících loučí a žongloval. Nejdříve tak nějak průměrně. Jak však performance nabírala grády, žonglér si připravoval větší a větší srandičky. Spadl mu klobouk, dupl na něj tak, že vylétl a přistál mu zpět na hlavě. Vrchol večera – přidávali píseň a on

najednou žongloval s pěti míčky. Pět míčků! Jak žongloval, sundal si klobouk a přidal jej k šestému předmětu, jenž metal nejméně tři metry vysoko. Pak jej chytl a umístil zpět na leb. Jakoby nic. Kouknul na kapelu, provedl nějaký domluvený symbol. Žongloval, vyhodil všech pět míčků do vzduchu... sundal klobouk a všechny 1-2-3-4-5 pochytil a bum a konec. Úklon a potlesk. Do prdele, a pak ať tu někdo říká, že existuje gravitace. „Está Animalita de Mexiko!“ Ano, je třeba pokývat hlavou na souhlas.

Byla nějaká pauza. Došli jsme na hlavní stage, tam docela nuda. Postavil se stan.

